

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119436236
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:6119436236.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., Š. XXX/XX, zastúpeného JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 3 000 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 000,- € od 07.05.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, vo výške o ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 3 000 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne z uvedenej sumy od 07.05.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom pôvodného veriteľa Poštová banka a.s., ktorý so žalovaným ako dlžníkom uzatvoril dňa 02.08.2016 zmluvu č. 1639967558, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na jej podklade mu poskytol peňažné prostriedky. Žalovaný si nespĺnil v stanovených termínoch povinnosť splatiť splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka predstavovala ku dňu jej postúpenia sumu 5 567,47 €, pozostávajúcu z istiny 3 747,57 €, riadneho úroku 218,17 € a poplatkov 39,75 €. Žalovaný po postúpení pohľadávky nezaplatil nič. Čerpal celkom 3 750 € a uhradil celkom 65,27 €. Žalovaná suma pozostáva z časti dlžnej istiny, pričom zvyšnú časť nároku si žalobca neuplatňuje. Uplatňuje si úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

(2) Ako dôkazy v žalobe výslovne neoznačil žiadne dôkazné prostriedky, pripojil však k nej Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2019 vrátane Prílohy k nej, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.08.2016, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 02.08.2016, žiadosť o spotrebiteľský úver, výzvu na úhradu dlžnej sumy s doručenkou, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov, upozornenie na neplatenie a výzvu na splatenie časti úveru, aktuálny stav úveru ku dňu 20.05.2019, oznámenie o postúpení pohľadávky a pokus o zmier.

(3) Konanie sa začalo dňa 14.11.2019 na Okresnom súde Banská Bystrica v súlade so zákonom č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v platnom znení.

(4) Okresný súd v Banskej Bystrici vydal dňa 09.12.2019 platobný rozkaz (sp. zn. 34Up/1700/2019), proti ktorému podal včas žalovaný odpor. Odôvodnil ho tým, že uplatnený nárok považuje v celom rozsahu za premlčaný, keďže úver sa stal zročným pre nespĺnenie splátky splatnej 15.10.2016. Poukázal na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka.

(5) Žalobca na výzvu súdu oznámil, že navrhuje pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Preto bola vec postúpená podľa § 10 ods. 3, § 14 ods. 3 citovaného zákona tunajšiemu súdu.

(6) Vo vyjadrení k odporu žalobca poukázal na to, že k strate výhody splátok došlo podľa neho pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.01.2017, pretože pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.10.2016, na ktorú žalovaný poukazuje, si žalobca uplatniť právo na predčasné zosplatenie úveru nestíhol. K zosplateniu došlo podaním zo dňa 13.02.2017, predtým nesplatená splátka, so zaplatením ktorej bol žalovaný v omeškaní dlhšie ako 3 mesiace, bola splatná 15.01.2017.

(7) Tunajší súd po postúpení spisu doručil vyjadrenie (repliku) žalobcu žalovanému a umožnil mu vyjadriť sa k nemu. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení (duplike) zopakoval námietku premlčania. Iné podstatné okolnosti ako uvedené v odpore v duplike už neuviedol. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22.10.2019 sp. z n. 10Csp/75/2019.

(8) Súd toto vyjadrenie doručil žalobcovi. Ten vo svojom vyjadrení opätovne zopakoval argumenty uvedené vo vyjadrení k odporu, pre ktoré nárok nepovažuje za premlčaný.

(9) Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na 23.11.2020. Predvolal naň právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Žalovaný sa na pojednávanie neustanovil. Dňa 22.11.2020 (v nedeľu) vo večerných hodinách doručil súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadosť o odročenie pojednávania s poukazom na § 178 ods. 2 Civilného sporového poriadku a z dôvodu kolízie s iným pojednávaním. K žiadosti pripojil plnú moc udelenú mu na zastupovanie žalovaného v konaní a vyjadrenie, v ktorom poukázal na rozsudok KS v Trenčíne vo veci sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019 a rozsudok KS v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018. Vzniesol aj námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu nedodržania postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

(10) Súd spor prejednal na pojednávaní dňa 23.11.2020 bez prítomnosti žalovaného, respektíve jeho právneho zástupcu, pretože mu to umožnilo ustanovenie § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Žalovaný síce prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal o odročenie pojednávania, avšak súd uvedené dôvody nepovažoval za dostatočne dôležité. Žalovaný vie o konaní najmenej od doručenia platobného rozkazu (11.12.2019). O pojednávaní vie od doručenia predvolania (28.09.2020). Nemožno preto akceptovať žiadosť o odročenie pojednávania podanú jeden deň pred pojednávaním, navyše v deň pracovného pokoja, poukazujúcu na potrebu prípravy na pojednávanie (§ 178 ods. 2 CSP). Žalovaný mal čas na prípravu na pojednávanie už od 28.09.2020, pojednávanie sa uskutočnilo až 23.11.2020, teda mal takmer dva mesiace na vyhľadanie kvalifikovaného právneho zastúpenia. Ak čakal s vyhľadaním právneho zástupcu až do poslednej chvíle pred uskutočnením pojednávania (plnomocenstvo bolo prijaté právnym zástupcom až 20.11.2020), nemôže sa spravodlivo dožadovať odročenia pojednávania s poukazom na nedostatok času na prípravu naň. Druhý z dôvodov na odročenie pojednávania (kolízia s iným pojednávaním) nebol právnym zástupcom žalovaného nijako preukázaný.

(11) Súd nemohol včas upovedomiť právneho zástupcu o posúdení žiadosti o odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 4 CSP, pretože elektronická žiadosť právneho zástupcu žalovaného sa dostala do dispozície súdu až bezprostredne pred začatím pojednávania (podateľňa ju spracovala 07:30 hod, pojednávanie sa uskutočnilo od 08:30 hod).

(12) Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že niet žiadnej prekážky na to, aby spor prejednal na pojednávaní dňa 23.11.2020 bez prítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

(13) Na pojednávaní súd doručil právnemu zástupcovi žalobcu vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného a umožnil mu oboznámiť sa s ním. Právny zástupca žalobcu nežiadal o odročenie pojednávania vzhľadom k obsahu podania, súhlasil, aby súd spor prejednal. K aktívnej legitímácii žalobcu uviedol, že boli splnené podmienky § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

(14) Súd vykonal dokazovanie v súlade s § 204 CSP listinnými dôkazmi, ktorými sú: zmluva o postúpení pohľadávok na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 6 až 11 vrátane prílohy na č.l. 12, zmluva o spotrebiteľskom úvere na č.l. 13 až 15, žiadosť o úver na č.l. 18 až 19, výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13.02.2017 na č.l. 21 a doručka na č.l. 20, všeobecné obchodné podmienky na č.l. 22 až 32, upozornenie na omeškanie na č.l. 44, aktuálny stav úveru na č.l. 45, oznámenie o postúpení pohľadávky na č.l. 46 a pokus o zmier na č.l. 47. Súd nevykonával dokazovanie sadzobníkom poplatkov, hoci mu bol predložený, pretože žalobca sa žalobou nedomáha zaplatenia žiadneho poplatku. Vykonalie tohto dôkazu by bolo nadbytočné. Rovnako by bolo nadbytočné dokazovanie spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou.

(15) Z vykonaných dôkazov súd zistil nasledujúci skutkový stav:

(16) Predchodca žalobcu Poštová banka a.s. ako veriteľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, uzavreli dňa 02.08.2016 zmluvu o úvere, predmetom ktorej bol úver vo výške 3 750,- € splatný v 96 mesačných splátkach po 65,27 €. Konečná splatnosť úveru mala nastať 15.08.2024, pričom v čl. 4.5. zmluvy bolo dohodnuté oprávnenie veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v prípade omeškania s platením splátok viac ako tri mesiace v prípade upozornenia dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní (č.l. 13). Žalovaný čerpal úver v plnej výške dňa 02.08.2016, pričom zaplatil len jedinú splátku dňa 15.09.2016 vo výške 65,27 € (č.l. 45). Predchodca žalobcu ho listom zo dňa 16.01.2017 upozornil na omeškanie viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti ku dňu 16.01.2017, pričom výšku omeškaných splátok vyčíslil na 261,08 €. Upozornil ho zároveň na možnosť predčasného zosplatnenia úveru (č.l. 44). Listom zo dňa 13.02.2017 úver zosplatnil. List bol žalovanému doručený dňa 16.02.2017. Výšku dlhu na istine vyčíslil na 3 747,57 €, na úrokoch na 218,17 € a na poplatkoch na 39,75 €. Žalovaného vyzval na splatenie dlžnej sumy do 10 kalendárnych dní od doručenia listiny. (č.l. 21). Zmluvou zo dňa 06.05.2019 bola pohľadávka predchodcu žalobcu proti žalovanému uplatnená v tomto spore postúpená na žalobcu (č.l. 6), pričom postúpenie pohľadávky oznámil predchodca žalobcu žalovanému listom zo dňa 27.05.2019 (č.l. 46). Žalovaný žalobcovi úver nesplatil, ani napriek pokusu o zmier zo dňa 23.10.2019 (č.l. 47).

(17) Súd v spore aplikoval nasledujúce právne predpisy.

(18) Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

(19) Podľa § 2 písm. a), písm. b), písm. d) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(20) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(21) Podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase rozhodovania súdu premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

(22) Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase rozhodovania súdu konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

(23) Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(24) Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

(25) Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

(26) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(27) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(28) Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

(29) Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

(30) Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

(31) Súdu je z jeho činnosti známe, že žalobca má oprávnenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov v celom rozsahu (<https://subjekty.nbs.sk>).

(32) Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu podaná dôvodne. Žalobca je právnym nástupcom pôvodného veriteľa Poštová banka a.s., ktorý so žalovaným uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. Súd preskúmal námietku žalovaného týkajúcu sa nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu a dospel k záveru, že nie je dôvodná. Právny predchodca žalobcu mohol v súlade s § 524 OZ písomnou zmluvou aj bez súhlasu dlžníka postúpiť svoju pohľadávku. Žalovaný totiž bol v čase postúpenia nepretržite v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní, pričom na omeškanie bol upozornený listom zo dňa 16.01.2017 (č.l. 44), aj listom zo dňa 13.02.2017 (č.l. 21). Zároveň postúpenie nebolo ani v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže žalobca má (aj v čase postúpenia pohľadávky mal) oprávnenie poskytovať spotrebiteľský úver podľa zákona.

(33) Zmluvu o úvere zo dňa 02.08.2016 súd považuje za platnú. Je z nej jednoznačne zrejmý jej obsah aj jej strany. Na jej podklade žalovaný čerpal sumu 3 750 € a bol povinný túto sumu vrátiť v 96 mesačných splátkach po 65,27 €. Túto povinnosť si splnil len v rozsahu jednej splátky vo výške 65,27 €. Úver v celom rozsahu teda riadne a včas nesplatil. Zostatok dlhu na istine je 3 684,73 € (3 750 € mínus 65,27 €).

(34) Čo sa týka splatnosti dlhu žalovaného, tento sa stal predčasne splatným, a to v súlade s dohodou v čl. 4.5. zmluvy, s poukazom na § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ. Boli dodržané všetky podmienky vyžadované citovanými zákonnými ustanoveniami. Žalovaný bol v omeškaní dlhšie ako tri mesiace, bol upozornený na uplatnenie práva na zosplatenie a napriek tomu v lehote nie kratšej ako 15 dní od upozornenia dlžné splátky nezaplatil. Preto bolo možné zo strany veriteľa dlh predčasne zosplatiť.

(35) Zosplatením dlhu došlo k vzniku povinnosti žalovaného zaplatiť celý dlh zo zmluvy o úvere. Keďže jeho zostatok bol v tom čase na istine vo výške 3 684,73 € a žalobca sa domáha priznania len istiny do výšky 3 000 € (a súd je rozsahom jeho žalobného nároku viazaný v súlade s § 216 CSP), súd mu priznal rozsudkom proti žalovanému právo na zaplatenie sumy 3 000 €.

(36) Keďže žalovaný je v omeškaní so zaplatením istiny do uplatnenej výšky odo dňa nasledujúceho po dni predčasnej splatnosti úveru (teda od 14.02.2017), patrí žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, do výšky podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., teda do výšky 5% ročne. V súlade s § 216 Civilného sporového poriadku je ho možné žalobcovi priznať až od 07.05.2019, pretože súd nemôže prekročiť rozsah žalobného návrhu (hoci bol žalovaný v omeškaní už skôr). Preto súd žalobcovi priznal popri istine aj úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 3 000,- € od 07.05.2019 do zaplatenia.

(37) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uloží v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(38) O splatnosti prísúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že určil zákonnú lehotu na plnenie. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty súd žiaden dôvod nezistil, ani žiadna zo strán určenie dlhšej lehoty na plnenie nežiadala.

(39) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(40) Podľa § 2 Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(41) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobca bol v spore v plnom rozsahu procesne úspešný, preto mu súd proti neúspešnému žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov konania. O ich výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

(42) Súd sa osobitne zaoberal procesnou obranou žalovaného spočívajúcej v premlčaní uplatneného nároku (námietku nedostatku aktívnej legitímácie vyhodnotil v odseku 32 odôvodnenia tohto rozsudku). Dospel pritom k záveru, že táto námietka nie je dôvodná.

(43) V čl. 4.5. Zmluvy bola dohodnutá možnosť predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Túto možnosť veriteľ využil, pričom dlžníka vopred upozornil na uplatnenie tohto práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Predčasné zosplatnenie úveru súd považuje za platné (odsek 34 odôvodnenia tohto rozsudku). Z upozornenia zo dňa 16.01.2017 implicitne vyplýva, že k zosplatneniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 15.11.2017. Mohlo k nemu dôjsť totiž pre nezaplatenie splátky viac ako 3 mesiace po splatnosti, čo bola splátka splatná 3 mesiace pred 16.01.2017, teda 15.11.2017. Nie je pritom podstatné, že dlžník bol v omeškaní už so splatením skorších splátok, pretože ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka dáva veriteľovi možnosť, nie však povinnosť využiť oprávnenie na predčasné zosplatnenie dlhu. Aj ak sa tak rozhodne pre nezaplatenie druhej alebo ktorejkoľvek ďalšej splátky v poradí, zákon mu to nezakazuje. Platí len, že toto právo musí byť v zmluve dohodnuté a v čase jeho využitia musí byť dlžník v omeškaní najmenej 3 mesiace. S tým súvisí aj počítanie premlčacej doby. V súlade s § 103 OZ je rozhodnou splátkou pre začatie plynutia premlčacej doby tá, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplatneniu. Podľa upozornenia k zosplatneniu došlo pre omeškanie trvajúce dlhšie ako 3 mesiace, to bolo ku dňu 16.01.2017 vo vzťahu ku splátke splatnej 15.11.2017. Do vypracovania oznámenia totiž boli splatné predchádzajúce tri splátky, u ktorých trvalo omeškanie, ku dňu 15.01.2017, 15.12.2016 a 15.11.2016. Najstaršia splátka, pre ktorú mohol žalobca dlh predčasne zosplatiť, teda bola splatná 15.11.2016. Nemohla to byť splátka splatná 15.10.2016, ako sa domnieva žalovaný, pretože uplynutím troch mesiacov od jej splatnosti a nadobudnutím splatnosti ďalšej nasledujúcej splátky v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka veriteľ stratil možnosť pre nezaplatenie tejto splátky dlh predčasne zosplatiť. Inými slovami, dňa 16.01.2017 nemohol dlh zosplatiť pre nezaplatenie žiadnej inej splátky ako tej, ktorej splatnosť nastala 15.11.2016. Na výsledku právneho posúdenia by nič nezmenilo ani ak by súd vychádzal z právneho posúdenia žalobcu, ktorý za rozhodnú považuje splátku predchádzajúcu zosplatneniu, teda splatnú 15.01.2017 (súd sa však s takýmto záverom nestotožňuje, pretože takýto záver ignoruje ustanovenie § 53 ods. 9 OZ vyžadujúce trvanie omeškania najmenej tri mesiace, pričom splátka splatná 15.01.2017 bola v omeškaní v čase predčasného zosplatnenia len jeden deň), pretože aj výsledok ním aplikovaného výkladu je záver o tom, že uplatnený dlh premlčaný nie je. Žaloba bola totiž podaná 14.11.2019, v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka, s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka by došlo k premlčaniu len v takom prípade, ak by žaloba bola podaná až po 15.11.2019. Žalobca ju teda stihol podať včas.

(44) Takýto výklad podľa názoru súdu nie je v rozpore s rozsudkom KS v Trenčíne vo veci 5Co/256/2018, na jeden zo záverov ktorého žalovaný poukazuje. Súd nemá pochybnosť o tom, že k začatiu

plynutia premlčacej doby došlo skôr, ako došlo k zosplateniu dlhu. Narozdiel od žalovaného je však presvedčený, že to nebola splátka splatná 15.10.2016, ale až splátka splatná 15.11.2016.

(45) Čo sa týka druhého z právnych zástupcom žalovaného citovaných rozsudkov (KS v Banskej Bystrici vo veci 16Co/95/2018), je potrebné uviesť, že tam uvedené závery nie je možné považovať za ustálenú súdnu prax v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP, keďže Krajský súd v Banskej Bystrici nie je najvyššou súdnou autoritou a najvyšší súd túto otázku zatiaľ osobitne neposudzoval. Začiatok plynutia premlčacej doby v prípade predčasného zosplatenia dlhu bol posudzovaný aj v neskorších rozhodnutiach krajských súdov. Túto otázku odlišne posúdil napríklad Krajský súd v Trnave vo veci sp. zn. 23Co/163/2019 v rozsudku zo dňa 25.03.2020, kedy uviedol, že aplikovaním vyššie citovaných ustanovení OZ, hlavne § 53 ods. 9 OZ žalobca mohol dlh vyhlásiť za splatný (10.02.2016) len s nesplatenou splátkou splatnou 15.10.2015, pretože len s touto splátkou bola žalovaná v omeškaní 3 mesiace (splátky boli splatné k 15. dňu v mesiaci). Preto je opodstatnené tvrdenie súdu prvej inštancie, že v súlade s § 103 veta druhá začala žalobcovi plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde 15.10.2015 a uplynula 15.10.2018. Je teda evidentné, že ustanovenie § 103 OZ s poukazom na § 53 ods. 9 OZ bolo Krajským súdom v Trnave vyložené obdobne, ako to urobil súd v tejto veci. Odlišne od neho posúdil túto otázku Krajský súd v Trenčíne vo veci sp. zn. 5CoCsp/19/2020, kde v rozsudku zo dňa 20.08.2020 uviedol, že premlčacia doba práva žalobcu uplatneného žalobou začala plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu predčasne zosplatnil úver poskytnutý žalovanému, v tomto prípade odo dňa 15.02.2016, v ktorý deň bola splatná splátka úveru najbližšie predchádzajúca výzve veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na zaplatenie dlžnej sumy úveru s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Ide síce o odlišný výklad problému začatia plynutia premlčacej doby, ako zvolí súd v tejto veci (súd nemá ambíciu ani nepovažuje za potrebné zjednocovať odlišnú rozhodovaciu prax krajských súdov, pretože ani na to nemá právomoc, ani pre rozhodnutie v tomto spore to potrebné nie je a svoj právny názor dostatočne vysvetlil v odseku 43 odôvodnenia tohto rozsudku), avšak ani tento odlišný výklad nevedie k inému záveru ako k tomu, že v tomto spore uplatnený nárok premlčaný nie je.

(46) K premlčaniu by bolo mohlo dôjsť len vo vzťahu k splátke splatnej 15.10.2019, avšak vzhľadom k tomu, že z dlžnej istiny 3 684,73 € si žalobca uplatňuje len 3 000 €, je evidentné, že si premlčanú časť svojho nároku neuplatňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.